



coulisse

het nieuwe tijdschrift van cultuurcentrum Hasselt

CCHA.BE • SEPTEMBER 2020 – N° 4



coulisse

verschijnt 2x per jaar
en is een uitgave van
CULTUURCENTRUM HASSELT
Kunstlaan 5, 3500 Hasselt
+32 11 22 99 31, info@ccha.be
info & tickets: +32 11 22 99 33
kaartverkoop@ccha.be
CCHA.BE

REDACTIE Gerhard Verfaillie, Laurent Pitsi,
Emilie Hulsmans, Riet Jaeken, Kristien
Picard & Inge Houben **VORMGEVING**
Monique Rutten & Ludovic Driessen

COVER CCHA backstage
© Ludovic Driessen

Mies Cosemans (pag. 4-5)

Een beeld zegt meer dan duizend woorden. Maar wat als je de twee kan combineren? Fotografie en tekst met een menselijk en sociaal kantje, daar draait het om bij Mies. "Soms neem ik de tijd om doelloos met mijn camera rond te wandelen. Dan verkies ik de stad boven de natuur. Ik zoek naar momenten met mensen. Soms wacht ik tot ik de perfecte compositie zie, soms kom ik onverwacht iets tegen. Daar en dat moment vastleggen doet deugd. Als ik de mens kan tonen in zijn kleine en grote momenten, word ik blij."

De ontwerppassie van illustrator en grafisch vormgever **Tinne Luyten** (pag. 10-11) richt zich vooral op filosofische schapen en dagboeken vol heerlijke mijmeringen. Tinne is dol op de Japanse en Scandinavische cultuur, zwemmen (bij voorkeur buiten), mediteren en nippen aan sterke koffie met pure chocolade (zowel alleen als met fijne mensen). We vroegen haar deze zomer om een *Corona Dagboek* bij te houden. Ze hoopt dat we de stilte tussen de lijnen kunnen lezen. Deze zomer was immers voor haar de stilste (en de meest solitaire) in haar 48-jarige bestaan.

WOORDENWISSEL

In ieder nummer van **coulisse** geeft CCHA deze ruimte aan een persoon met een mening.

Deze editie geven we graag het woord aan **Inge Delee**, fotografe en sinds 1996 lesgeefster en artistiek leider van Ballet Najade.



we staan stil in de coulissen...
al een hele tijd, een veel te lange tijd...
klaar om een podium te betreden, een publiek nabij te zijn...
met iets... noem het even kunst... dat alles en niets is
dat van ons allemaal is en niet anders kan dan gemaakt worden

we drijven...
we raken, we roeren, vertellen, verbeelden,
verwarren, bevrijden, verstoren... telkens opnieuw
in een noodzaak te bestaan en de liefde uit te leggen...

een huis beschermt de dromer... dit huis deelt de dromen

we drijven...
we drijven verder in een wankel werkelijkheid...



© Inge Delee



HET LAB

WERKPLEK VOOR JONG PUBLIEK

'Werkplek voor jong publiek', het klinkt wat bijzonder. Bedoeld is dat in deze werkplek plaats is voor artiesten en gezelschappen die voorstellingen willen maken voor kinderen en hun (groot)ouders.

HET LAB, dat is een **werkplek van 100m²** én een **appartement voor 8 personen**. Gezelschappen verblijven in Hasselt en werken er aan hun voorstelling. HET LAB voorziet een **verloning, feedback en ondersteuning** van externen.

Het was even zoeken, toen we in augustus 2018 deze werkplek opstartten. Maar de 'drive' zit er nu helemaal in. In deze bijzondere tijden willen we nog harder inzetten op het ondersteunen van kunstenaars, zeker voor deze doelgroep!

We zijn dan ook heel gelukkig met de warme en fijne reacties die we van onze residenten tot nu toe mochten ontvangen. Zo schreef o.m. **Collectief dOft** (uit te spreken als 'd of t', met de d van dans en de t van theater):

"Ja LAB, wij willen terug! Na twee weken te mogen resideren in HET LAB - Hasselt hebben wij toch wel serieuze heimwee naar die fantastische plek!"

Tussen augustus 2020 en maart 2021 is HET LAB COMPLEET en verwelkomen we de volgende makers:

- **tout petit DRRRAAI**
- **Collectief dOft** *zozoöfzo*
- **Tuning People/Karolien Verlinden Kapot**
- **Talitha De Decker** *Mind the gap*
- **Alexander Vantournhout** *Twice*
- **Nele Van den Broek & Sofie Palmers** *In de coulissen*
- **Mira Bryssinck** *A pair of socks*
- **TG Vagevuur** *ROSA*
- **Jordi L. Vidal** *Adventures in Planet Love*
- **Klankennest** *Manta*
- **Compagnie Ô Quel Dommage** *Cosquillas*
- **Anastassya Savitsky** *Stellar boem*

Voor de periode april/mei 2021 ontvingen we op onze 'open call' voor twee residenties niet minder dan 21 aanvragen. Dat wordt een pittige keuzestress, maar het onderschrijft duidelijk de nood aan een werkplek als HET LAB in Vlaanderen. Meer info op **hetARTlab.be**

TUSSENDOR/LOCK DOWN



MIES COSEMANS

We zullen doorgaan

Josephine is negen, Gloria zes. Half maart ging ons land in lockdown om het coronavirus in te dijken. Geen school, geen hobbies, familie en vrienden op afstand... Het werd stil. Fotograaf Mies Cosemans volgde in die maanden haar twee dochters en probeerde het gevoel van de lockdown te vangen.

"Het is tegelijk vertederend en triestig om te zien hoe snel kinderen zich aanpassen aan deze periode. Hoe ze niet bij de pakken bleven neerzitten, oplossingen zochten en het nieuwe normaal omarmden. Ondanks dat alles werden ze amper gehoord in onze samenleving. Veel kinderen moesten doorbijten in de allermoeilijkste omstandigheden. Ook Josephine en Gloria gingen gewoon door, zelfs als we vastzaten in het moment. Er werd gelachen, gespeeld, gewerkt, gehuild, geplaagd, gegeten, gedroomd, gewacht, gehoopt... Alles tegelijk. Deze reeks is een ode aan hen, en aan al die immens veerkrachtige kinderen."



BLIND/DATE

gesprekken met inspirerende mensen
tekst An Olaerts

Online cultuurkwartet met

Fien Leysen, Lies Serdons, Martine Linaer en Ciska Vanhoyland



*“Eerst leek de lockdown nog op een pauze,
goed voor de creativiteit”*

Het is laat en warm. Online staat een tafel klaar voor vier. De videosessie heeft nummer 912.28806.919. De nieuwe tijd wil efficiënt zijn. Niet mooi. Niet spontaan. Zonder veel vragen ook. Cultuur was er in de zomer van 2020 amper. “Alsof we niet meer bestaan, behalve heel misschien virtueel,” zoomt het cultuurkwartet.

Om in te loggen moet je de code hebben. PnYRs2. Ik wacht voor het oog van een computer. Een venster gaat open. Jonge theatermaker **Fien Leysen** is als eerste online. Ze werd master in de letterkunde, master in drama en woordkunst. Daarna beroerde ze publieken met pareltjes zoals *Wat (niet) weg is* en *Wie we zijn*. “Ik heb heel hard gewerkt voor een bomvolle agenda. Ik ging 12 dagen 6 keer

optreden, goed voor 72 voorstellingen. Ze zijn er niet gekomen. Ook al was mijn voorstelling coronaproof, met maar zeven toeschouwers. De cultuurhuizen gingen dicht en mijn voorstellingen werden geannuleerd. Eerst leek de lockdown nog op een pauze, zo eentje die ik zelf nooit had durven te nemen. Ik ben tenslotte een dagcontracter. Ik zeg ‘ja’ op alles. Maar ineens hoefde ik niet meer naar adem te happen. Het was goed voor de creativiteit! Eindelijk kon ik als freelancer een beetje slaap inhalen. Ik hoop maar dat ik iets leer uit deze tijd. Ik wil de quarantaine niet vergeten, ook al loerden er snel zorgen en frustraties om de hoek. Ik heb genoten van de verplichte vertraging. Die was financieel pittig, maar ook waardevol, een kanteling die me heeft doen nadenken over evenwicht. Met Het nieuwstedelijk

“Ik heb heel hard gewerkt voor een bomvolle agenda. Ik ging 12 dagen 6 keer optreden, goed voor 72 voorstellingen. Ze zijn er niet gekomen.”

Fien Leysen



Fien Leysen

heb ik meegewerkt aan *Hoe dan ook*, kleine online voorstellingen, veilig voor corona. Ook bij Berlin hielpen ze me eraan herinneren waarom ik doe wat ik doe. Ik ga het blijven doen! Ik wil dringend opnieuw aan de slag.”

‘s Nachts ijsberen
Lies Serdons bezet het tweede vakje op Zoom: “Wat ik tijdens



Lies Serdons © Gaël Maleux

de lockdown allemaal gelezen heb! Rechtstreeks uit de krochten van de samenleving. Blijf er weg. Lees het niet. Hoewel, het commentaar dat mensen online onder coronanieuws spuwen, zou je live kunnen brengen. Dat zou pas een performance zijn!” Lies Serdons zit vol vuur. Ze is choreograaf, zakelijk coördinator van Vonk en in die hoedanigheid een beetje moe. “Corona was geen vakantie. De atelierwerking van Vonk vergde gigantische aanpassingen. Er waren afzeggingen, verschuivingen en volop online vergaderingen. Bovendien moesten er nieuwe subsidiedossiers geschreven worden. Kortom, het was druk!”

We schuiven door naar het videovenster van **Martine Linaer**, het kloppende hart van Theater op de Markt, bezeten door circustheater in Dommelhof in Neerpelt. “Het was drukker dan anders. Ook ‘s nachts bleef ik maar malen over oplossingen. Theater op de Markt, ons vierdaags festival in augustus,

“Het commentaar dat mensen online onder coronanieuws spuwen, zou je live kunnen brengen. Dat zou pas een performance zijn!”

Lies Serdons

stortte in als een kaartenhuisje. Het programma was klaar. Het was alleen nog een kwestie van draaiboeken. Tot langzaam duidelijk werd dat we geen enkel buitenlandse gezelschap in Hasselt gingen

krijgen. Je zag niemand meer live, geen collega's, geen artiesten. Alles moest online. Ik zat zo vaak achter de computer dat ik er slapeloos van werd. Door het huis ijsberen was de enige redding. Pas bij de kleine heropstart in juni kwam er opnieuw een beetje rust. We hebben toen een klein toonmoment op poten gezet voor onze residentiële circusartiesten. Stilaan gaat het beter met me, maar ik ben nog altijd verdrietig. We hebben twee jaar hard gewerkt aan Theater op de Markt, zonder er iets van te kunnen brengen. Hartzeer heb ik ervan! Ik kan alleen maar hopen dat we in 2021 wel iets kunnen laten zien.”

Live streams

Lies Serdons: “De grootste frustratie is dat je je voortdurend heroriënteert, terwijl het geen soelaas brengt. Mijn dansvoorstelling *The hunting place* zou in première gaan tijdens Theater op de Markt. Eerst werd het afgezegd, daarna kwamen er versoepelingen en opnieuw hoop. Misschien kwam de

voorstelling er toch. Stel je voor, 800 mensen met een mondmasker! Niet veel later was het niet meer aan de orde. Het virus flakkerde op en het was afgelopen. Ik vraag me af hoe vaak een mens zich kan herpakken alvorens hij alleen nog kan zuchten. Misschien heb ik talent voor valse hoop? Het zou me niet verbazen. We zitten dan wel met een wereldwijde pandemie, ik neem het toch persoonlijk op. Hoe ga ik mij gedragen? Hoe ga ik het oplossen? Welke inspanningen moet ik doen? Het gaat maar door en het helpt niet.”



Martine Linaer

Martine Linaer herkent de eindeloze denkpijlen. “Ook wij hebben alternatieven bedacht. *Sono io*, de nieuwe voorstelling van Danny Ronaldo en zijn zoon Pepijn, moest en zou in wereldpremière gaan in Hasselt. Desnoods coronaproof. Maar kun je je Circus Ronaldo coronaproof voorstellen? Danny Ronaldo als clown die zich niet met het

publiek bemoeit? Het leek ondoenbaar. Maar toch is er *Applaus* gekomen, een nieuw concept, een andere voorstelling. Het was fijn om nieuwe dingen te zien ontstaan. Van gesprekken met artiesten krijg ik energie. Tegelijk voel ik me machteloos. Het is vreselijk om artiesten te vertellen dat hun voorstelling is afgelast. Zeker als je weet dat je de 20^{ste} bent die belt. Om nog te zwijgen over artiesten die niet bij een groot gesubsidieerd huis zitten.”

Rare tijden

Ciska Vanhoyland heeft haar eigen dansgezelschap tout petit. Daarnaast heeft ze net een nieuwe plaat uit met *Mon-o-Phone*. Er stonden dansvoorstellingen en muziekoptredens op de kalender. “De mails die ik krijg hebben het allemaal

“Het is vreselijk om artiesten te vertellen dat hun voorstelling is afgelast. Zeker als je weet dat je de 20^{ste} bent die belt.”

Martine Linaer

over rare en uitzonderlijke tijden. En dus zijn alle geplande optredens weggefallen. Je wil het niet weten! Koen (Brouwers, partner van Ciska en muzikale wederhelft van *Mon-o-Phone*) en ik hebben veel live streams georganiseerd. Het was tof om thuis op te treden. Je had alle spullen rondom je, zonder te sleuren. En de mensen stuurden leuke commentaren.

“Het was tof om thuis op te treden. Je had alle spullen rondom je, zonder te sleuren. En de mensen stuurden leuke commentaren. Maar op de duur vroeg ik me af waarheen het allemaal leidde. Naar nergens, vond ik.”

Ciska Vanhoyland

Maar op de duur vroeg ik me af waarheen het allemaal leidde. Naar nergens, vond ik. Het verval werd ineens zo duidelijk. Er blijft alleen nog een soort van overleven over. Het is een strijd die ik zelfs op de radio kan horen. Er wordt amper nog nieuwe muziek gedraaid. Voor experiment is er weinig waardering. Je hoort een handvol trends en verder niets. Gelukkig is er in het theater meer ruimte. De première van onze nieuwe kleutervoorstelling *DRRRRAI* in oktober staat nog altijd op de planning. We hebben het publiek gehalveerd en het spelmoment na de voorstelling vervangen door video. Het is me opgevallen hoe de cultuursector alles doet om rond te komen. Met tout petit spelen gewoonlijk veel meer try-outs. Lies Cuyvers en ik maken dansvoorstellingen die we zelf leuk vinden. Daarna testen we ze uit om er zeker van te zijn dat kleuters ze ook leuk vinden. Ook daar hebben we een mouw aan gepast. En maar krabben! Alles om er te geraken!”



Ciska Vanhoyland

Gewelddadige relatie

Lies Serdons knikt: “Het is alsof het onze stiel is om te krabben! Veel artiesten zijn het gewoon om in armoede te leven. Zoveel verschil maakt het voor ons niet, hoorde ik de kunstenaars zeggen in de ateliers van Vonk. Hoe erg is dat! En hoe vreemd is het dat de sector niet van zijn tak maakt. Al voor de coronacrisis werden we geframed als subsidieslurpers. En ook nu is er nul komma nul steun. Het is alsof cultuur geen waarde heeft. En de sector ondergaat voor de zoveelste keer. We gedragen ons zoals een mishandelde vrouw in een gewelddadige relatie. Onze man slaat, maar we blijven meedenken. Sorry dat ik iets verkeerd heb gezegd! Ik zal me anders opstellen, misschien wordt het dan beter.”

Het online kwartet van Zoom nr. 912.28806.919 lacht, ook al is het even ellendig als waar. Ciska Vanhoyland: “We hebben zoveel inspanningen geleverd! Ik weet nog hoe we met tout petit repeteerden in HET LAB CCHA. Er moesten papieren ondertekend

worden. Er waren mondmaskers. Alles werd extreem strikt opgevolgd, want je wil geen broeihaard zijn. Volgens mij is er geen enkele sector die het zo graag zo goed wilde doen. Andere sectoren willen simpelweg opengaan zoals vroeger, handgel erbij en gedaan. Terwijl wij rekening houden met

alles. We zijn het namelijk gewoon om flexibel te zijn, ook met minder geld, ook met een virus, ook met veiligheidsvoorschriften. We regelen het wel. Het is typisch voor kunstenaars. We zitten altijd opgescheept met dat enorme geweten!”

Mmm, misschien

Ciska Vanhoyland vloekt. Fien Leysen probeert te zalven: “De zoektocht naar nieuwe werkvormen en veilige formats is mooi om te zien. Tegelijkertijd is dit een uitstekend moment om te tonen hoe een gebrek aan cultuur eruitziet. Tenslotte heeft iedereen in de lockdown massaal naar boeken gegrepen, muziek, film en online voorstellingen. Het bewijst hoe troost, schoonheid en verbondenheid cruciaal zijn voor een samenleving. Mmm, misschien hebben we ons als cultuurmakers toch iets te snel aangepast.” (lacht) Lies Serdons twijfelt iets minder: “Het aanbod aan cultuur is zo groot dat de appreciatie zakt. Het is zoals een verwend kind dat geen besef meer heeft van zijn berg speelgoed. En dan geven we ook nog veel gratis weg. Geef toe!

Zijn we niet allemaal al creatief geweest voor geen geld? Het zou niet mogen zijn. Maar we kunnen het niet laten.”

Fien Leysen reageert: “Gratis is dubbel. Je schiet jezelf in de voet. Tegelijkertijd is theater een passie. Ik wil iets maken. Ik wil het delen. Zeker als iemand er wat aan heeft. Waarom zou je het voor jezelf houden. Anderzijds hoeft ik mijn theater niet zomaar beschikbaar te stellen,

“Het is alsof cultuur geen waarde heeft. En de sector ondergaat voor de zoveelste keer.

We gedragen ons zoals een mishandelde vrouw in een gewelddadige relatie. Onze man slaat, maar we blijven meedenken.”

Lies Serdons

ook niet nu ik zonder werk zit. Een tandarts gaat je tanden ook niet gratis nakijken omdat er een virus rondwaart. Maar intussen wordt er heel veel cultuur gratis gestreamd.”

Knopje van fast forward

Het gesprek aan de online tafel stokt. Twee kinderkopjes verschijnen onverwachts in het videowindow van Ciska Vanhoyland. “Mamaaa!” Eén iemand verdwijnt om troost te bieden bij een nachtmerrie. Het kan allemaal op Zoom. Lang leve de technologie.

“Een tandarts gaat je tanden ook niet gratis nakijken omdat er een virus rondwaart. Maar intussen wordt er heel veel cultuur gratis gestreamd.”

Fien Leysen



Ciska Vanhoyland

En toch is het contact anders. Het cultuurkwartet vraagt zich af wat het precies is. Is het magerder? Minder betrouwbaar? Vluchtiger? “Op café was het nog gezelliger geweest”, wordt er besloten. Voor theater geldt hetzelfde. Online cultuur lijkt alleen maar op échte cultuur. “Je deelt geen ruimte”, zegt Martine Linaer. “Dat is het grote verschil. We zitten niet samen. Iedereen blijft in zijn eigen hokje.” Martine Linaer zit op de slaapkamer van haar dochter. Fien Leysen heeft haar bureau een beetje opgeruimd. Ciska Vanhoyland lijkt op een beige sofa te zitten.

Bij Lies Serdons is de achtergrond wit en neutraal. “Het maakt het moeilijker elkaar te vinden in dat ene moment”, besluit het kwartet. Corona heeft nieuwe technologieën versneld. Online vergaderen is een pak makkelijker. Een afspraak maken voor vier heeft gewoonlijk meer voeten in de aarde. Op Zoom was het zo gepiept. De klacht is dat er digitaal een momentum

met de sfeer in de zaal. Er is applaus. Er is aanwezigheid. En nadien is er een nabespreking in de foyer. Is er online minder geduld? ‘Ik pleit schuldig’, zegt Martine Linaer. “Voor prospecties bekijk ik soms voorstellingen op de computer. Met het knopje van fast forward gaat het sneller vooruit. Terwijl ik die behoefte nooit heb in een zaal.” Lies Serdons: “Online is de focus kleiner, waardoor je geen spanningsboog kunt opbouwen. Het resultaat is vlakker. Het ritme is anders. Theater heeft zijn eigen codes. Eigenlijk mis ik de beleving van cultuur enorm. Eerst iets eten, dan een voorstelling, daarna nog wat drinken. Ik ben soms bang dat dit het nieuwe normaal wordt.”

Heerlijke wilde tijden

Martine Linaer probeert de nieuwe schaarste te negeren: “Ik houd alles mooi bij in mijn agenda, maar ik mag er niet te veel naar kijken. Ik lijd aan FOMO, fear of missing out. De lockdown had maar één voordeel: de FOMO was weg. Ik hoefde niet bang te zijn om iets te missen. Er gebeurde nergens wat.” (lacht) “Behalve in de doe-het-zelfwinkel”, corrigeert Ciska Vanhoyland. “Daar werd volop geplunderd. Je kon geen penseel meer kopen. Alles was weg. Iedereen wilde hetzelfde doen. Tuinhekjes schilderen, fietsen langs knooppunten, een zwembad graven.” Martine Linaer: “Ik heb een puzzel gekocht in de lockdown, heel toepasselijk: een boekwinkeltje in 1.000 stukjes. Puzzels brengen rust in mijn hoofd. Daarom ben ik ook gestopt met naar *The Handmaid’s Tale* te kijken. Het is veel te hard!

Het is er de tijd niet naar.” Misschien moet de nieuwe cultuur vrolijk zijn? “Of uitbundig, zoals de roaring twenties na de Spaanse griep! Heerlijke wilde tijden waren het. Wie weet komen ze terug!”, zegt Lies Serdons. “Mag er dan opnieuw een hoek af!”, vraagt Ciska Vanhoyland. Fien Leysen is zeker van haar stuk. “Hoe dan ook, cultuur blijft bestaan. Zelfs voor mensen die nooit naar het theater gaan. Heb je het gemor niet gehoord toen bleek dat er geen afleveringen kwamen van *Thuis* en *Familie*? Ik heb al mensen horen klagen dat Netflix saai geworden is. Ah ja, want ook voor de cultuur van Netflix heb je acteurs en verhalenmakers nodig. Offline!” (lacht)

“Iedereen heeft in de lockdown massaal naar boeken gegrepen, muziek, film en online voorstellingen. Het bewijst hoe troost, schoonheid en verbondenheid cruciaal zijn voor een samenleving. Mmm, misschien hebben we ons als cultuurmakers toch iets te snel aangepast.”

Ciska Vanhoyland

PASSÉ COMPOSÉ

terugblik op memorabele voorstellingen uit de rijke geschiedenis van CCHA



ROSAS

Fase, four movements on the music of Steve Reich
dinsdag 30 maart 1982

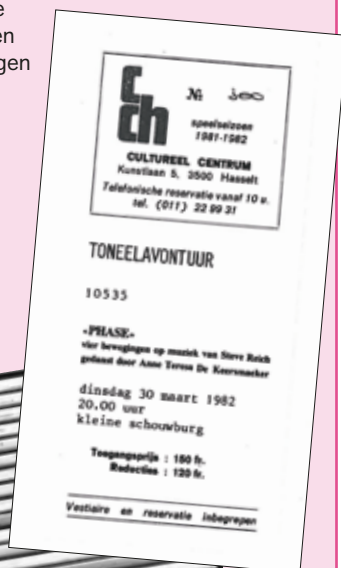
De allereerste (!) voorstelling van Anne Teresa De Keersmaeker ging in 1982 in première. Twee weken later stond de productie ook op ons podium. Meteen de start van een lange (presentatie)geschiedenis: Rosas nam al snel een hoge internationale vlucht en het gezelschap komt sindsdien bijna jaarlijks naar CCHA.

Fase sloeg in als een bom en wordt nog steeds beschouwd als het beginpunt van de hedendaagse dansbeweging die zich tijdens de jaren tachtig in Vlaanderen ontwikkelde.

Zowel de muziek als de dans gaan uit van het principe van faseverschuiving: door minieme variaties beginnen aanvankelijk perfect synchroon uitgevoerde bewegingen langzamerhand te verglijden en te verschuiven, waardoor er een complex spel van voortdurend veranderende vormen en patronen ontstaat.

Die structurele analogieën tussen dans en muziek zouden het waarmerk worden in het choreografisch oeuvre van Anne Teresa De Keersmaeker.

Een absolute klassieker van de dans, (eindelijk) opnieuw in CCHA op dinsdag 12 december!



SPRAAK WATER



Dankzij de toeschouwers die hun kaartjes van geannuleerde voorstellingen gedoneerd hebben én dankzij de steun van bedrijvenorganisatie ACT&ART kunnen we een CCHA CULTUURFONDS mogelijk maken van € 25.000.

Individuele toeschouwers die op een hoogtepunt van de eerste pandemiegolf, in volle lockdown, besluiten om het geld van hun geannuleerde voorstellingen te doneren aan een cultuurfonds. Zonder dat we er toen al namen op konden plakken. Zonder dat we toen al concreet konden worden. Het getuigt van een bijzonder hartelijke en fijne betrokkenheid. Het doet zoveel deugd te zien dat dit nog mogelijk is: een haast blind engagement voor de schoonheid en de ontroering van kunst en cultuur.

'Ondernemen in cultuur' is de baseline van ACT&ART. Dat doet deze bedrijvenorganisatie al jaren lang in nauwe samenwerking met CCHA door jaarlijks een drietal uitzonderlijke voorstellingen mogelijk

te maken. Daarnaast heeft ACT&ART ook wel vaker CCHA-projecten ondersteunt, zoals de grote tentoonstelling van de Hasseltse fotograaf Anton Kusters. Met hun bijdrage aan ons CULTUURFONDS vertaalt 'partner-in-crime' ACT&ART hun motto 'ondernemen in cultuur' in een direct engagement naar de kunstenaars en gezelschappen.

Wij zetten deze middelen in ter ondersteuning van individuele kunstenaars, van lokale artiesten en gezelschappen en van gezelschappen die of geen of beperkte projectsubsidies ontvangen. Soms gaat het om podiumkunsten, soms om videasten of illustratoren, soms om fotografen. Soms gaat het om de kans om te spelen, soms om de steun bij het creëren.

Op ccha.be/cultuurfonds maken we een voortdurend bijgewerkt overzicht van deze werking, maar nu kunnen we alvast de volgende makers ondersteunen:

- Stijn Meuris
- Wartaal
- Greet Jacobs
- Meskerem Mees
- Het Kwartier
- Kristien Ceuppens
- Astronaute
- De Held
- Chantal Acda
- Stijn Kuppens
- Het Nieuwstedelijk
- Adriaan De Roover
- Sara Vertongen
- Marie François
- Mon-o-Phone
- Studio Tinne Luyten
- Svinhunder (Michel Bisceglia & Hans Mullens)
- Cellini
- Veronika Pot
- Renaat Nijs Media
- Mies Cosemans

"TODO ES AMOR" MALOU SWINNEN (1944-2020)



© Pauline Poelmans

Op vrijdag 24 juli is de Hasseltse fotografe Malou Swinnen overleden.

Malou studeerde fotografie aan de Stedelijke Academie voor Schone Kunsten Hasselt en realiseerde een indrukwekkende carrière met veel tentoonstellingen en publicaties.

Als cultuurcentrum Hasselt hadden wij het voorrecht één van haar laatste expo's *La cara del tango* te mogen organiseren (najaar 2019). Die reeks bestaat uit 22 levensgrote portretten van beroemde tangodansers uit Buenos Aires die de club Tango Brujo in Hasselt bezochten gedurende de voorbije 10 jaar. Kunstenaars-fotografe Malou Swinnen, zelf danseres van de Argentijnse tango, gaf ons een inkijk in de ziel van de tango.

Malous gezondheid was toen niet al te best, maar uit de vele voorbereidende gesprekken blijven vooral haar levens'goesting' bij, haar sterkte, haar blik op de toekomst, zelfs de plannen die we samen maakten voor verdere samenwerking.

De fascinatie voor het gelaat, de blik, de pose, de huid en het attribut zijn constanten in het oeuvre van Malou Swinnen. Er is, naast de dialectiek tussen tonen en getoond worden, steeds een verlangen naar idealisering aanwezig. Haar portretten zijn dan ook artistiek haarscherp, technisch verfijnd en getuigen van een doorleefde artistieke visie en sociale betrokkenheid. Ondanks haar strakke regie blijft de menselijke verbondenheid met de geportretteerde altijd diep aanwezig, soms in het sobere attribut in beeld, vaak in de directe blik waarmee model en fotograaf je uitnodigen deel uit te maken van hun bijzondere leefwereld.

ONTCIJFERD

Onze medewerkers tellen mee...

Grafisch ontwerper **Ludovic Driessen** werkt al bijna 20 jaar voor CCHA. Naast honderden affiches, flyers en folders ontwierp hij - samen met zijn collega Monique - reeds 18 seizoensbrochures. Dat zijn meer dan 4.500 pagina's vol voorstellingen en informatie. Hij woont samen met zijn toekomstige vrouw Dominique. Ze hebben 3 katten die samen al 4 sofa's vernield hebben. Hij komt sinds kort elke dag te voet werken. Dat zijn bijna 10.000 stappen per dag. Hij houdt van (verre) reizen en heeft ondertussen al 25 landen (meermaals) bezocht. Dat komt neer op meer dan 120.000 gereisde kilometers.



Waar financieel verantwoordelijke, **Tom Verhuizen** binnenkomt is het nooit stil. Tom is zeker niet de stereotype accountant. Hij goochelt graag met GROTE cijfers en schuwt geen grap. Hij heeft 14.600 dagen op de teller waarvan 5.840 dagen (16 jaar) in

CCHA, waar hij 1.020.000 financiële transacties of 80.000.000 euro zag passeren (concreet: 4.000 voorstellingen, 20.000 verkoopfacturen, 40.000 aankoopfacturen, 960.000 tickets...). Tijdens de werkweek verteert Tom 20 stukken fruit & 40 tassen koffie, beantwoordt hij 300 mails en keurt hij 75 bestelbonnen goed. Hij houdt van aftrekbare BTW maar is allergisch voor (zwarte) katten en rode cijfers. Onlangs vierde hij zijn tinnen bruiloft met Sofie en hun 2 gouden pareltjes Julie & Anaé. In het weekend springt hij graag op de fiets om jaarlijks 6.000.000 meter rond te toeren. In de winderige periodes komt de jeugd naar boven en wordt de JP (surfplank) van onder het stof gehaald.

NIEUWE COLLEGA

TOM JANSSEN
technische ploeg
klank en geluid



Tom komt medio september onze technische ploeg versterken in de specialiteit klank en geluid. Op dat vlak heeft hij heel wat ervaring op kunnen bouwen in de Ancienne Belgique en als geluidsman van Ozark Henry. Tom zet zijn onderzoekproject naar 'immersive audio sound' verder, maar kan dat nu meteen ook de praktijk omzetten in het immersive system dat we, samen met AMPTEC, in de kleine theaterzaal gebruiken. Welkom in ons team!

NIEUWE COLLEGA

EMILIE HULSMANS
programmeur
theater, comedy &
schoolprogramming



Sinds maart vervang ik Beatrice Henckaert, de programmeur voor theater, comedy en schoolvoorstellingen. Een job waar ik bijzonder blij mee ben! Al van kleins af aan ben ik gefascineerd door het theater en ook mijn opleiding (Theater- en filmwetenschappen) sloot daar perfect bij aan. Vorig jaar liep ik nog een stage productie tijdens het Krokusfestival en nu ben ik voltijds aan het werk in dit groot en boeiend cultuurhuis, een droom die uitkomt. Tot snel, in de theaterzaal!

DANK U, MERCI, DANKE, GRAZIE, CHOKRANE, OBRIGADO, GRACIAS, TESEKKÜR EDERIM!

Op zoek naar een origineel cadeau? Met de **CCHA Theaterbon** schenk je iemand een fijne avond vol theater, muziek of dans! Theaterbonnen kan je kopen bij de kaartverkoop, via 011 22 99 33 en kaartverkoop@ccha.be of online op ccha.be/theaterbon



EXPO PLAYGROUND SPEL EN AVONTUURLIJKE SPEELPLEKKEN

Ooit focuste dit project zich op speelpleinen in de openbare ruimte. Maar toen ging alles op slot. Op die manier werd zelfs het spelen zelf in vraag gesteld. Weg was de avontuurlijkheid.

Het te spelen sociale spel werd besmettelijk, gevaarlijk, onverantwoord.

De expo was afgewerkt die donderdag omstreeks 17 u.

Twee uur later ging CCHA in lockdown en sindsdien hangen honderden foto's te wachten op toeschouwers. Dat alles maakt deze tentoonstelling nog relevanter dan ze al was.

CARLA KOGELMAN PLAYGROUND

De Nederlandse fotografe Kogelman houdt ervan om zich langere tijd in een thema of een onderwerp in te leven. Op die manier 'doorgrondt' ze de geportretteerde mensen, hoewel haar fotografie schijnbaar objectief is. Voor *PLAYGROUND* verbleef ze drie maanden in Hasselt. Ze maakte kennis met heel wat mensen en sloot zelfs blijvende vriendschappen. De expo *PLAYGROUND* bestaat uit meer dan 120 foto's van Hasselaren als homo ludens.



JESSICA WILSON & IENE MESOTTEN I SEE YOU LIKE THIS / ZO ZIE IK JE



Hoe vaak nemen ouders geen foto's van hun kinderen, gevraagd of niet, gewild of niet? Ze worden gevraagd om 'naturel' te poseren, te lachen, naar broer of zus te kijken, dichterbij te staan, iets leuker te poseren, ... *I see you like this* draait de rollen om en geeft kinderen de kans om hun ouders te zien door de lens van hun eigen ver-beeld-ing.

CARLA KOGELMAN & TINNE LUYTEN GOEDEMORGEN!

Een beeld-dagboek tussen Amersfoort en Hasselt, tussen fotografe Carla Kogelman en illustratrice Tinne Luyten, tussen 17 maart en 17 juli 2020, tussen vier muren. Carla en Tinne leerden elkaar kennen tijdens de opnames voor *PLAYGROUND*. Tijdens de lockdown stuurden ze elkaar dagelijks een ochtendgreet in één beeld.



OPEN SPEL

Speelse expo over spel en speelplekken, met werk van Nele Veirman, Daan Ruijter, Annick de Wilde, Beata Stawiarska, Joke Danko, Selva Wilbers, Daniel Lousbergh, Guido van Dommelen, Pauline Poelmans, Tess Van Deynse, Maxime Minsin & Iene Mesotten.



© Daan Ruijter

De vier tentoonstellingen zijn gratis te bezoeken van dinsdag tot zondag tussen 13 en 17 u (voor bubbelgroepen: op afspraak). Gelieve je aan te melden aan de kaartverkoop in CCHA voor toegang tot de exporuites.

KALENDER NAJAAR 2020

Voor het bijzondere seizoen 20/21 verkopen we enkel losse tickets.

Online je tickets kopen via **ccha.be** is de meest efficiënte en makkelijke manier.

Of je komt langs of neemt telefonisch contact via 011 22 99 33.

SEPTEMBER 2020

di 8 - vr 25	September sessies
za 12	Tussen 2 lijnen#1 - Paul Scheffer De vorm van vrijheid
zo 13	PLAYGROUND (t/m zo 8 nov 2020)
za 26	Belgian National Orchestra & Victor Julien-Laferrière, cello o.l.v. Roberto González-Monjas Symfonische kamermuziek

OKTOBER 2020

vr 2	Vox Luminis Back to Bach
za 3	Kim Karssen & Hendrik Kegels/hetpaleis Kier (4+)
za 4	Bel Ayre Duo A canzone 'e Partenope
vr 9	playField. #3 RELAY
za 10	Tussen 2 lijnen#2 - Johan Op de Beeck Het complot van Laken
za 10	BonteHond Wiedeedhet (6+)
do 15	Louis Vanhaverbeke/CAMPO MIKADO REMIX
vr 16	il Gardellino & Ruth Van Killegem Il sorriso di Vivaldi
za 17 & zo 18	tout petit DRRRAAI (3+)
za 24	OUTER + Sohnarr
ma 26	Koen De Preter Tender men
do 29	Jeroen Leenders Jeroen Leenders 20/21 reboot
za 31	Guy Cassiers/Toneelhuis Antigone in Molenbeek & Tiresias - een tweeluik

NOVEMBER 2020

zo 8	Gwen Cresens Quartet Eclectica
di 10	Noord Nederlands Toneel Oom Wanja
vr 13	Wouter Dewit Invites...
za 14	Tussen 2 lijnen#3 - Erwin Mortier De onbevleete
za 14	Guido Belcanto, Isabelle A & Klaas Delrue De wereld van Bobbejaan Schoepen
wo 18	Kristien De Proost & Bwanga Pilipili Simon, Garfunkel, my sister and me
do 19	Cellini Carbone
vr 20	Mari Samuelsen & Casco Phil
za 21	collectief dOft Zozoöfzo (4+)
za 21	Theater Artemis Het eind van het begin van het einde (8+)
zo 22	ZondagGasten #9 - Hans Van Dyck
zo 22	Daniël Dewaele & Veronika Pot (t/m zo 24 jan 2021)
di 24	Sien Eggers/HETGEVOLG U bent mijn moeder
za 28	Svínhunder speelt De bende van Jan de Lichte

DECEMBER 2020

di 1	Alexander Vantournhout/not standing Through the grapevine
vr 4	Along Comes Mary Op 45 toeren
za 5	Theater Malpertuis De kleine prins
zo 6	Wannes Cappelle & Nicolas Callot Schubert in het West-Vlaams
di 8	Comp.Marius De sunshine boys
vr 11	Laïs zingt kleinkunst
za 12	Theater Gnaffel Van mij (4+)
za 12	Anne Teresa De Keersmaecker/Rosas Fase, four movements to the music of Steve Reich
di 15	Kris Dane + Lyenn
vr 18	Vlaams Radio Koor Stille nacht
zo 20	BRYGGEN Bruges Strings Zwanen (7+)
di 29	Kamal Kharmach Mag ik even? 2020 eindejaarsconference

Tickets, meer info & videos?
ccha.be



Like en volg ons voor de laatste informatie, fotoverslagen en meer #cultuurcentrumhasselt #CCHA
@cultuurcentrumhasselt @CCHA